Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Andersen, H. C.
Titel:	Udrag fra Dryaden. Et Eventyr fra Udstillingstiden i Paris 1867. 1868
Citation:	Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 86. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572861968/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)
Anvendt udgave:	H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Rosenblad. I Høiden foran sig saae hun en Flamme, et blin- [48]
kende Blus, høit paa et Taarn. Fyret skinnede fra hendes
Længslers Maal, skinnede fra det røde Fyrtaarn paa *Marsmar-*
kens »Fata Morganaa, derhen blev hun baaren af Foraars-Vin-
den. Taarnet omkredsede hun; Arbeiderne troede, det var en
Sommerfugl de saae dale ned, for at døe i sin altfor tidlige An-
komst.

Maanen lyste, Gasblus og Lanterner lyste i de store Haller og
i de omstrøede »Alverdens Bygningera, lyste hen over de Grøn-
sværs Høider og de ved Menneskekløgt lavede Klippestykker,
hvor Vandfald styrtede ved »Mester *Blodløs'a* Kraft. Havdybets
Huler og Ferskvandets Dybder, Fiskenes Rige aabnede sig her,
man var paa Bunden i det dybe Kjær, man var rede i Havet, [49]
i Glas-Dykkerklokke. Vandet trykkede mod de tykke Glasvægge
uden om og oven over. Polyperne, favnelange, smidige, aale-
bugtende, bævende, levende Tarme, Arme, grebe fat, løftede
sig, groede fast til Havbunden.

En stor Flynder laae betænksom nærved, bredte sig forresten
magelig, behagelig; Krabben kravlede som en uhyre Edderkop
hen over den, mens Rejerne svang sig med en Flugt, en Hast,
som vare de Havets Møl og Sommerfugle.

I det ferske Vand voxte Aakander, Siv og Brudelys. Guld-
fiskene havde stillet sig i Geled som røde Kjøer paa Marken,
alle med Hovederne i samme Retning for at faae Strømmen ind
i Gabet. Tykke, fede Suder gloede med dumme Øine mod Glas-
væggene; de vidste, at de vare paa Pariser-Udstillingen; de
vidste, at de i Tønder, fyldte med Vand, havde gjort den tom- [50]
melig besværlige Reise herhen, vare paa Jernbanen blevne land-
syge, som Menneskene blive søsyge paa Havet. De vare komne
for at see Udstillingen, og saae den fra deres egen Ferskvands-
eller Saltvands-*Loge, saae Menneskevrimlen, der bevægede sig
forbi fra Morgen til Aften. Alle Verdens Lande havde sendt
og udstillet deres Mennesker, for at de gamle Suder og Brasener,
de vevre Aborrer og mosgroede Karper skulle see disse Skabnin-
ger og give deres Menings-Betænkning over det Slags.

»Det er et Skaldyr!« sagde en muddret lille Skalle. »De skifte
Skal to, tre Gange om Dagen, og give Mundlyd, Tale kaldes
det. Vi skifte ikke, og gjøre os forstaaelige paa en lettere Maade:
Bevægelse i Mundvigerne og Gloen med Øinene! Vi have Me-
get forud for Menneskene!«

11 Blodløs'] Blodles's B. 34 *Loge] gr, Løge *fejl* A, Løge B.